

Απαλλάχτα δε μπορώ να συμφωνήσω, όταν λενε πως ταχα σ' έναν οποιοδήποτε πολεμο μ'νο απο τη μια μερια βρ.σκειται το αδικιο. Μπορει κανεις να παραδεχτει, οτι απο τη μια μερια ενεργουνε ή φερνουνται χειροτερα' μα αυτη η εξέταση δε μπορει να φανερωσει την αληθινη αιτια, που φερνει μια τετια φοβερη, φριχτη, κι' απανθρωπη πραξη, οπως ο πολεμος...». «...Αναγνωρίζουμε τον πολεμο οχι μονο γι' αναγκαιο, μα και σαν κατι τι επαινετο, κι' όταν φουντωσει η πυρκαγια του πολεμου, ριχνουμε την ευτυνη σ' ενα Τσαμπερλαιν κ. τ. λ...»

«...Διδασκουμε στα παιδια μας αυτη τη θρησκεια, την αναγνωρίζουμε μεις οι ιδιοι, και υστερα λεμε πως ο Τσαμπερλαιν η ο Κρουγκερ ειναι η αιτια, που σκοτωνουν οι ανθρωποι ο ενας τον αλλονε. Γιαυτο δε συμφωνω μαζί σας, και δε μπορω να ριξω την ευτυνη στα τυφλα οργανα της Αμαθιας και της Μοχτηριας, αλλα καταλαβαινω πως η αιτια βρισκειται καπου αλλου, καπου που κι' εγω ο ιδιος μπορω να δουλεψω για το λιγοστεμα η για το μεγαλωμα του κακου.»

Αυτα τα λογια μπορει να μην αρεσουνε σε μερικους. Αλλοι μπορει να τα βρισκουνε Ουτολιες, ιδεολογιες, αδυνατα, βλαβερα, εκφυλα, ή ξερω γω τί αλλο.— Ε, τοτε ας σταθουμε με σεβασμο μπροστα στη Γιγαντομαχια, ας βγαλουμε το καπελλο μας κι' ας θαμασουμε τους ηρωες. Κι' ας αφισουμε τις γκρινιες και τις αναντρες βλαστημιες και τους υστερισμους κατα μερος. Μη λερωνουμε το θεαμα με ψεματα. Ας αφισουμε το Δικιο, το Λευτερωμα των λαων, τη Φιλανθρωπια και τον ανθρωπισμο στη μανια. Ας θαυμασουμε το ευγενικο αιμα που χυνεται ποταμι, ετσι αφοβα, για μιαν ιδεα, για μια Πατριδα, για ενα Χρεος.

Ας ειμαστε σκληροι, αδερφια μου, ας μην ειμαστε ομως και προστυχοι!

Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ

ΣΑΑΔΗ.— "Αν τὸ ἐλλάττωμα ἐνὸς σκλάβου, ποὺ ἔχει χίλια ἐλλάττώματα, τὸ ἀνέχεται ὁ Σουλτάνος, τὸ ἐλλάττωμα γίνεται ἀρετὴ

ΣΑΑΔΗ.— Ὁ ἔξυπνος δὲν ἐμπιστεύεται ποτὲ δύσκολες ὑποθέσεις στὸν κοιτὸ. Ὅσο καλὰ κι' ἂν ξέρῃ τὴν τέχνη του ἕνας καλαθοπλέκτης ποτὲ δὲ θὰ τὸν πάρουν νὰ ἐργαστῇ στὸ ἀργαστήρι τῶν μεταξωτῶν.

ΣΑΑΔΗ.— Πέθανε ἀπὸ τὴν πείνα, μὰ μὴ ζεῖς στὴ ράχη τοῦ φτωχοῦ.

ΣΑΑΔΗ.— Ὁ λαὸς εἶναι ἕνα καρποφόρο δέντρο ποὺ θέλει περιποίησι γιὰ νὰ κἀνῃ καλοὺς καρπούς.

ΕΛΕΓΓΙΑΚΟΙ ΤΟΝΟΙ

ΟΙ ΑΝΗΣΤΡΕΦΤΟΙ (*)

Ἔρμες οἱ στάνες κοὶ τὰ γρέκια τὰ λατοσκέπαστα ἀπόρφανα—στὴν ἀποσκισύεα τοὺς τὰ πράματα δὲν ἀ-
παριάζουνται στοῦ μεσοκαλοκαιριοῦ τὸ κάμα...

Στὰ καλντερίμια τῆς Ὀξιάς ποὺ τὸ ἔλατο πνίγει ἀρ-
γά, σκυφοκέφαλα, βαρύθυμα κιλάν τὰ πρόβιατα...

Τὰ κύπρα δίχως λάλο καὶ τὰ τροκάνια ἀγλώσσιδα
καὶ οἱ φλογέρες στέρφες...

Οἱ ροδομάγουλες βλαχοῦλες μὲ τὰ στητὰ τοὺς τὰ
κορμιά, τὰ κρυσταλλένια πετράτα στήθεια—τῶν μπι-
στικῶν ἐπήρανε τὴ θέση — καὶ σαλαγὰν τὰ πρόβιατα
μ' ἀράθυμο σάλαγο...

Μά, οἱ μπιστικοὶ ποῦ μίσησαν; Ποῦ πῆγαν; Ποῦ
πῆγαν καὶ τίς καλὲς τοὺς ἀφήσαν, καὶ τὰ μαντριὰ ποῦ
τὸ ξεκλήρισμα προσιμένει, ἀποξέχασαν;

... Στὸ σούρσιμο—οἱ γεροσελιγκάδες—παραστά-
θησαν. Αὐτοὶ σμίξαν τὸ μαυρομάτη τὸν κριγιὸ μὲ τὸ
χιονάτο πρόβιατο...

Μὰ τώρα! Τώρα ὁ κοῦρος μπρόβαλε...

Ποιὸς θὰ παρασταθεῖ μὲ τὴ μακερὰ γαλλίδα νὰ
λευτερώσει ἀπ' τῶν μαλλιῶν τὴ φλοκοιὴ κουβέρτα τὰ
ἐριμοφημένα πράματα;...

... Ὁ γένος θὰ μπροβάει!

Ποιὸς θὰ σταθεῖ σὺ γέννημα;

Ποιὸς θεὰν λευτερώσει ἀπὸ τὸ βράχο τῆς κοιλίης
τὴ γαίτανῶσα ἀμνάδα;...

Οἱ μπιστικοὶ ποῦ μίσησαν; Ποῦ πῆγαν; Ποῦ
πῆγαν καὶ τὰ πράματα ξεθάσανε καὶ τίς καλὲς ἀφήσαν;

... Τὸ παναγίρι ἀκόμα τοὺς κρατάει σὶ' ἀντικρυ-
νὰ λημέρια;

—Μιὰ νυχτιὰ ἄς γυρίσουν ξανά, μὲ γλυκὸ φίλι νὰ
φιλέψουν τίς καλὲς, μὲ καλὸ λόγο τὰ γονικά. Τὴν κάπα
νὰ ρίξουν στὶς τετράγωνες πλάτες — στὸ σκάρισμα νὰ
τραβήξουν—νὰκούσουν τὸ σγουρομάλλικο σκυλί τοὺς
νάλητᾶει ἀπὸ χαρὰ,—νὰ φυσήσουν τῆς φλογέρας ζῶη
— νὰκκουμπήσουν στῶν προβάτων τὸ πλάι, — κι ἄς
φύγουν μετὰ γιὰ τὸ παναγίρι ποὺ τὸ λαγοῦτο τοῦ
λαουτιέρη τοὺς μάζεψεν καὶ τὸ βιολι τοὺς γήτηψεν τοῦ
βιολιτζῆ! Ἄς γυρίσουν ἕνα δεῖλι λιπόθυμο, ποὺ ὁ
γῆλιος στῆς Ὀξιάς τὰ ἔλαια θὰ ρίχνει τῆς χαρᾶς τὴ
χρωματωσιά, καὶ μετὰ ἄς μισέψουν—ἄς φύγουν...

Θὰ γυρίσουν ξανά στὰ κονάκια— στὰ βοσκοτόπια
τῆς ἀγάπης οἱ γλυκαπάντεχοι;

—... Ἡ Παναγιά τὸ θάμα τῆς ἄς κάνει!

Στὰ Βλάχικα κονάκια τῆς Ὀξιάς;

Τὸ Στανρό τοῦ 1913.

ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

(*) Εἶναι τὸ πρῶτο τῆς σειρᾶς τῶν στίχων ποὺ δημο-
σιεύτηκαν μὲ τὸν τίτλο: «Οἱ κουκουβάγιες ξεφαντώνουνε
στὰ ρέπια» στὸ «Νουμά» τῆς 11 τοῦ Γενάρου 1914, ἀρ. 518.